

følge, at den Skole, som saaledes kan have Examen 300 Gange om Aaret, og blot behøver at dimittere sine Elever fra det ene Bærelse ind i et andet for at faae Examen, har en særlig Forret fremfor andre Skoler. Dette er nu den høitærede Minister gaaet bort fra, og han har stillet sig eens overfor de forskjellige Skoler og ligeoverfor denne Sag i dens Almindelighed, og ikke villet give nogen Skole Fortrin fremfor en anden. Det er et nyt Standpunkt, som maa anerkendes, og naar den høitærede Marineminister dertil har udtalt ved Slutningen af Forhandlingerne i det andet Thing, at de Skoler, som i de sidste 25 Aar ere oprettede omkring i Provindserne, var det Marineministeriet af Vigtighed at holde i kraftig Tilstand, og at han derfor, saavidt det stod i hans Magt, vilde søge at støtte de Skoler, der saaledes findes rundt omkring i Provindserne, da kan jeg ikke negte, at ogsaa dette vidner med det Andet om, at den høitærede Minister ved dette Lovforslag — hvad man end kan indvende mod det — ikke har indtaget noget Partistandpunkt. Jeg troer imidlertid, at § 7 i forskillige Henseender kunde trænge til Forandring ogsaa i Retning af at spare Statskassen for nødvendige Udgifter, hvor velvillig man end kan være findet mod de unge Menneffer, som skulle tage denne Examen. Der er indført en Forandring af Landsstinget, hvorved „hvor“ er forandret til „paa hvilke Steder og i hvilke Tilfælde“. Den er motiveret derinde saaledes, at det kunde nok være, at naar Navigationsdirectøren var i Nærheden af en Skole, der havde 1 eller 2 Elever til Examen, saa skulde der afholdes Examen ved denne Skole; derimod kunde der være flere Elever paa et andet Sted, som ligger længere borte, eller hvorhen det paa Grund af Marsitiden er vanskeligt at komme, og Navigationsdirectøren skulde da ikke foretage en Rejse derhen. Dersom disse Bestemmelser i § 7 kunne forklares saaledes, skulde man næsten troe, at det skulde afgjøres efter Bequemmelighed for Navigationsdirectøren og ikke efter bestemte Regler, afpassede navnlig efter Hensynet til de paagjældende unge Menneffer, hvor der skulde holdes Examen. Jeg troer ikke, at det vil være pas-

sende at forlange Examen paa noget Sted, naar der ikke er et vist Antal Elever, der skulle examineres; i modsat Fald maa vedkommende Undervisningsanstalt finde sig i at sende sine Elever hen et andet Sted for at lade dem examinere. Jeg troer heller ikke, at en Skole, som ligger langt borte — jeg tænker f. Ex. paa Fano, der forholdsviis med Hensyn til Søfartens Udvikling staaer langt forud for Kjøbenhavn — i Tilfælde, hvor det har et passende Antal Dimittender, bør være affaaeren fra at faae Examen afholdt. Disse nærmere Bestemmelser vilde vistnok derfor være paa rette Sted. Jeg skal endnu omtale, at naar man nu uden at komme til Forslag derom, men dog med en vis Kjerlighed, haade skriftligt og mundtligt ved tidligere Forhandlinger i denne Sag er streift ind paa, at det kunde være en passende Udvei at holde Examen ubelukkende i Kjøbenhavn — jeg priser, som sagt, at man ikke er kommen til at fastsætte det i selve Lovforslaget; — og naar man under disse Forhandlinger er kommen til at anføre som Beviis for Rigtigheden af en saadan Anskuelse, at $\frac{3}{4}$ af det Antal unge Mænd, der aarlig have taget Examen, ere examinerede i Kjøbenhavn, da er dette i og for sig ikke af nogen Betydning og kan let blive vildledende, idet jo de andre Skoler efter de nuværende Bestemmelser, som jeg nævnte før, have maatte sende deres Elever herind til Examination. — At bevare ifølge § 8 to Charakterer ved Examen troer jeg ikke er hensigtsmæssig. Enhver Grændse er vilkaarlig, ogsaa den Grændse, som affæker En fra at bestaae, men naar dette er Tilfældet, forekommer det mig ikke, at man bør bevare 2 Charakterer, som oprette 2 unyttige, vilkaarlige Grændser. „Bestaaet“ det er det, Staten kan forlange, naar den opretholder en Examen, og naar der i Gramensbeviset angives haade det høieste Antal Points, som kan gives, og det laveste Antal, hvormed der kan bestaaes, samt det Tal, Graminanden faaer, da er det en mindre vildledende Beteegnelse end nogen af disse Charakterer. Jeg glæder mig derfor ved, at jeg i saa Henseende har den høitærede Minister paa min Side. Den høitærede Marinemi-